

Şuramdaki Şeyler

– DemirMUTLUGİL · 29 Eylül 2010

bütün saçmalar göçebeydi,sıradanmış gibiyken
her şeyler...ve sayrıevlerinde gündüz düşüdü
gece gelinlerinin kum zambakları....

ve...

tersyüz edilmiş zamanları giyinirdi
falları çıkmayan kadınlar,
başşağı dünlerde
göğe uzanırdı,
yedi dallı kayının kökleri
yedi çentik atlırdı,
her yılda bir yüreğe
kumlarını silkelerdi,
yasaklanmış düşlerin kıyıları
inkâra dönüşürken,
siyah/beyaz resimlerin algıları

dudak bükümüydü,gülüşsüz gölgelerde eğreti çalıların kökleri...
candan inceydi söz, dolanırken sancılarda...

ve sonra...

ateşi alırdı toprağımdan,
yuvarlak lekesi gökyüzünün
renklerimin bütün tonlarında,
siyahın türküsü
içsel tınılarımda gizil imgeler
soru imlerinde yaşam döngüsü
ve şuramdaki şey,
var gücümle direndiğim
uzun bacaklı şamdanların,
mum diplerine gizlediğim
birikintim
sonluluğum

lanetim
eski bir tanrıça yontusu,
adında eskidiğim

ve...

kendi sonsuzluđuna çekilirdi aşk... gözgözeyken
düştü düşecek iç dalgınlıkları.

Demir Mutlugil